

Taizé aan de Maas én in Papendrecht

Wat een fantastische happening is het geweest. Via deze weg hopen wij u en jou een beeld te geven van de Europese Jongerenontmoeting van Taizé en wat er allemaal in Ahoy Rotterdam en in de Morgensterkerk (gastkerk) in Papendrecht is gebeurd. Drie kerken in Papendrecht (de Bethlehemkerk, Morgensterkerk en de Onze Lieve Vrouwe Parochie) hebben de handen ineen geslagen om ruim 200 jongeren in Papendrecht en omgeving onderdak te bieden die voor de Europese ontmoeting naar Nederland waren gekomen (in totaal namen ruim 30.000 jongeren deel aan deze ontmoeting).

Wat loopt het gesmeerd allemaal! Wat zijn er veel mensen op de been! Wat een nationaliteiten en talen horen we! Wat bijzonder, zoveel verschillende jongeren in de Morgensterkerk! Wat mooi om al die kleine groepjes zo serieus met elkaar te zien praten! Wat goed om te zingen, te bidden in alle talen en samen stil te zijn! U/je begrijpt het misschien wel: het is moeilijk om woorden te geven aan wat er allemaal gebeurt, maar dat er iets gebeurt, tussen gasten en gastgezinnen, tussen jongeren onderling, tussen protestanten en rooms-katholieken, tussen belangstellende gemeenteleden, parochianen en gasten ... dat is duidelijk!

Met zijn 203-en

Er zijn Polen, Roemenen, Slovenen, Oostenrijkers, Duitsers, Belgen, Fransen, Hongaren, Oekraïners, Spanjaarden en Finnen in Papendrecht. 203 in

totaal. Je herkent ze in het dorp aan hun oorwarmers, mutsen en hun rugzak. Met handen en voeten praten we met elkaar, want lang niet iedereen redt zich in het Duits, Engels of Frans. Aan sommige jongeren merk je dat er een wereld voor hen opengaat: ze spreken alleen hun eigen taal en ontmoeten hier zoveel andere mensen. Overweldigend! Bemoedigend! Indrukwekkend!

Een paar ervaringen deel ik alvast met u. Van gasten, gastgezinnen en organiserende jongeren. In steekwoorden. In de hoop dat u proeft hoe bijzonder deze dagen zijn geweest. In Papendrecht én in Rotterdam, met zoveel jongeren tegelijk bij elkaar.

Lidia (Polen): het leven is hier zo anders dan in Polen, exotisch, uitbundig. Het is voor mij echt tijd van opladen, ontspannen, van rust en stilte. Dat ik hier ben, is voor mij een teken dat er iets in mijn leven veranderen moet. Zo ervaar ik dat nu, daar denk ik over na.

Mirjam (Papendrecht): Iemand zei: je ziet eruit alsof je droom uitkomt. En zo is het ook echt!

Joost (Papendrecht) (gelukkig een broodnuchtere constatering): Veel mensen op een hoop, het is echt heel gezellig!

Mateja en Katja (Hongarije): Het is mooi om te zien hoe mensen elkaar ontmoeten. We worden ons hier bewust van het feit dat taalbarrières en cultuurverschillen bestaan, dat we in Europa moeten leren daarmee om te gaan. En we voelen ons hier bijzonder welkom er straalt veel warmte uit, dat heeft de wereld nodig.

Peter (gastgezin): Eén van onze Taizé-gasten is een priester uit de buurt van Montpellier aan de Middellandse zee. Omdat hij priester is, moet hij ELKE dag een keer de mis opdragen. Hij vroeg of we er dan bezwaar tegen hadden als hij dit bij ons thuis deed. Zo kregen we dus 's avonds laat nog een privé mis, waarbij we als gezinsleden om de beurt als misdienaar of als parochiaan dienden. Hij had in een klein tasje een complete reisset bij zich met daarin een prachtige hagelwitte soutane, een rode stola en een complete 'Eucharistieset': kruisbeeldje, beker, schotel, hosties, allerlei met borduursels gemerkte doekjes etc.

Het was een heel bijzondere ervaring en vast de eerste keer in het bestaan van ons huis, dat er een mis in is opgedragen.

Jakub (Polen): bijzonder voor mij is dat alle mensen hier zo open zijn. Polen is veel meer een gesloten land, op zichzelf aangewezen en ingesteld. Slawek (Polen) vult aan: ik ben heel dankbaar voor de gastvrijheid die ons hier wordt bewezen. Zoveel vriendelijkheid, zoveel activiteiten geweldig!

Dominee Piet van Die (uit zijn column, op de site www.pietvandie.nl): Wat is toch het geheim van Taizé? Ik doe een poging. De eenvoudige liturgie spreekt aan. Er worden geen ingewikkelde rituelen gebruikt of lange preken gehouden. Toch is het niet opdringerig of luidruchtig. Integendeel,

de

stilte is een belangrijk onderdeel van de liturgie. Het mysterie van God wordt niet op begrip gebracht, maar geleefd en beleefd. Maar het sterkste punt van Taizé is misschien wel dat het jongeren het gevoel geeft dat ze niet alleen zijn. In onze West-Europese samenleving ben je een uitzondering als je je betrokken weet bij kerk of Christus. Maar Taizé maakt zichtbaar dat je bepaald niet alleen bent. Je bent deel van een wereldwijde gemeenschap!

Ahoy

Onze gasten gingen elke dag rond 11 uur naar Ahoy. Om daar een gebedsviering mee te maken en aansluitend een workshop te volgen. Ook gastgezinnen trokken naar Ahoy. En beleefden daar iets bijzonders, zo was overal hoorbaar. Zoveel mensen bij elkaar in stilte ... zingend. Zoveel jonge mensen bezig met God en geloof, met hun eigen weg met God. Op de middag van oudjaar was er een heel bijzondere viering: de viering van het Paaslicht. In Taizé zelf altijd één van de hoogtepunten van de week, op zaterdagavond. En ook in Ahoy zeer indrukwekkend: iedere bezoeker kreeg een kaarsje en het licht verspreidde zich razendsnel over die grote hal. Om kippenvel van te krijgen!

Op oudjaarsavond was er voor het eerst gelegenheid om rustig met de gasten te eten. Dat leverde mooie gesprekken op. Om 23.00 uur waren vrijwel alle gasten en heel wat gastgezinnen in de Morgensterkerk voor een Vredesgebed. Met opnieuw liederen, gebeden, woorden uit de bijbel en stilte. Bijzonder om op die avond – met zo nu en dan knallen van buiten – samen te zijn in verbondenheid met God en elkaar.

En dan bijna begint het nieuwe jaar Ik heb nog nooit met zoveel mensen tegelijk de overgang van Oud naar Nieuw gevierd. Het was fantastisch! Een flitsende klok met feestelijke muziek zorgde ervoor dat iedereen ging staan. Aftellen tot het jaar 2011 begon! En toen in alle talen elkaar 'Gelukkig Nieuwjaar' wensen wat een happening! Vuurwerk, swingen en optredens van de verschillende landen waar we actief bij betrokken werden! En: gezamenlijk sterretjes aansteken terwijl er gezongen werd: 'Jezus, U bent het licht in ons leven'. Mooie momenten! Rond half 3 begon het een beetje rustiger te worden in de Morgensterkerk.

Op 1 januari troffen we elkaar voor het laatst. Voor een heel aantal was dat al vroeg in de morgen, want de rooms-katholieke jongeren wilden graag een Eucharistieviering. Met vijf priesters en twee diakens uit verschillende landen kwamen we bij elkaar rond brood en wijn. Heel apart om het Eucharistisch gebed in het Pools te horen!

Bij de laatste gezamenlijke gebedsviering, welke plaatsvond direct na de Eucharistieviering, waren ook veel gemeenteleden uit de Morgensterkerk die geen Taizégasten hadden. Mooi dat ook zij aanschoven. Het zingen werd er extra intens van. Wil Visser (voorzitter van de kerkraad van de

De werkgroep Taizé in Papendrecht v.l.n.r. Joost Visser, Giliam Nuijten, Mirjam Visser, Eva Lammers en Jeroen Bunschoten (Carolien Jansen ontbreekt)

Morgensterkerk) bedankte de Taizé-groep en de achtergrondwerkers voor hun inzet. We hoorden ervaringen van gasten en van een gastouder. En ontdekten opnieuw dat we prachtige dagen hadden beleefd. Waarin voor ons in Papendrecht duidelijk werd dat er nog zoveel jongeren heel intens bezig zijn met God en geloof. Waarin duidelijk werd dat de Geest grenzen doorbreekt. Waarin duidelijk werd dat de taal van het hart mensen verbindt. Terecht was ons laatste lied: Bless the Lord, my soul!

En toen volgden koffie, thee, broodjes, oliebollen en afscheid. Met tranen soms, met uitwisseling van adressen, met omhelzingen en knuffels, met lieve woorden en dankbaarheid. Het was goed, zeer goed!